

ת"פ 21078/11/13 - תביעות צפת נגד פאדי חליחל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 13-11-2013 תביעות צפת נ' חליחל
בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן

בעניין: תביעות צפת
המאשימה
נגד
פאדי חליחל
הנאשם

הכרעת דין

כתב אישום ורקע:

1. ביום 13/11/13, הוגש נגד הנאשם כתב אישום שייחס לו עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי המיחס לו בכתב האישום, ביום 13/8/2013 שעה 21.30 מתלווננים מתן אסיג (קטין במועד הרלוונטי לכתב האישום), יעקב קליפה וקובי עמר בצומת שכונת יפה נוף בצד רחוב רמז דוד בצפת.

הנאשם עבר במקום מס' פעמים כשהוא נהוג ברכב סובארו 4B מושיקה רועשת בוקעת מרכבו.

נתען, כי המתלווננים סימנו לנאשם לעצור וביקשו ממנו להנמיין את קול המוסיקה, הנאשם יצא מהרכב כשהוא אוחז בידו פנס ואמר להם "אני אראה לכם מי זה פאדי", עלה לרכבו ונסע מהמקום.

בהמשך, כחצי שעה לאחר מכן, חזר הנאשם למקום, המתלווננים יחד עם לירז טובל שבו בצד השני של הכביש.

הנאשם עצר את הרכב, החזיק בידו כלי שנחזה אקדמי, אמר להם "אני אראה לכם מי זה פאדי", תוך שהוא עושה **תנועת דרייכה באקדח**, ונסע מהמקום.

יריעת המחלוקת:

.2. ביום 6/1/14 כפר הנאשם במიוחס לו, טען כי לא החזיק ולא איים בנסח או בכל דבר אחר הנזהה להיות נשך. עוד טען כי הוא לא היה במקום האירוע בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום.

.3. ביום 23/12/14 (בו התקיימה ישיבת תזכורת ראשונה בפני מותב זה, לאחר העברת התקין לשמעה בפני) חזר הנאשם על כפירתו. נטען, כי הנאשם יחד עם חבירו, נסעו ברכבת בקרבת מקום והיה מפגש כלשהו עם צעירים. הנאשם כפר בטענה כי היה לו אקדה, וכן הכחיש את הנטען, כי יצא מרכבת עם הפנס ואמר למתלוננים "אני אראה לכם מי זה פאדី".

.4. על פי גרסת הנאשם בעדותו בפני, הוא הכחיש למעשה קיומו של כל מפגש או תקירת דומה לזה המתווארת. בגרסתו, אליה אתייחס בהמשך בהרבה, טען שמדובר בעילה שركמו נגדו המתلونנים, שכן לדבריו הוא אוים שלושה שבועות לפני המקרה על ידי גורמים שהזוהם אינה יודעה. לטענותו, מאחריו העיליה עומדת עוינותו של המתلونנים כלפיו, עקב טינתם לעربים, ובנוסף על רקע חשד שכון כלפיו כי הוא ניהל קשר רומנטי עם צעירה מצפת, שמה גל, אחותה הצעירה של עדת התביעה לירץ טובול.

הנאשם אמם לא טען טענת "במקום אחר היותי" לגבי יום האירוע, ובאותה מגרסתו (כאמור ביום 14/12/23) אישר שהוא לו מפגש עם צעירים, ואולם בלבד זה, מוכחש התנהגות המיויחסת לו, ובעיקר האיום, דריכת נשך או כלי דומה, והמשפט "אתם תראו מי זה פאדី".

בפני, איפוא, יריעת מחלוקת רחבה, בה האירוע, על שני שלביו, מוכחש על ידי הנאשם לחלווטין.

פירוט הראיות, מסקנות ונימוקים

.5. מטעם התביעה העידו ארבעת הצעירים תושבי צפת, שהיו עדים, לטענתם, להתנהגות המתווארת בכתב האישום, או לחלקה - יעקב קליפה, קובי עמור, לירץ טובול, ומתן אסיג (להלן: "המתلونנים"). בנוסף, העידו שוטר הסיור רועי כהן, אשר הגיע למקום עקב קריאה למועד 100 של המשטרה, ואף מילא דוח פעולה, והחוקר מהנה פלאח. כן הוגשו שתי証言 של הנאשם במשטרת, תיעוד של שני עימותים שנערכו בין שניים מהמתلونנים, ותמליל השיחות למועד 100.

مטעם ההגנה העיד הנאשם וכן עד ההגנה אלירן קדוש. בנוסוף הוגשו הודעותיהם של כל ארבעת המתلونנים, לשם הצבעה על סתרות בגרסאותיהם.

.6. לאחר שנפרשו בפני ראיותיהם של הצדדים, התרשםתי מהעדים, ונתתי דעתני לטענותיהם של הצדדים בסיכוןיהם, מצאתי כי אשפטו של הנאשם במיויחס לו הוכחה מעבר לכל ספק סביר. נתתי אמון בעדויותיהם של ארבעת המתلونנים ושוכנעתי כי העידו עדות אמת לגבי התנהגותו של הנאשם בليل

הairoע, התנהגות שמכחשת על ידו, כאמור לעיל, לחלוון. כפי שיפורט, נתתי דעתך לאי ההתאמות ולסתירות לכאהר, אשר עליהן הצבע ב"כ הנאשם לגבי גרסאות המתלוננים, ואולם לא מצאתי כי יש בהן כדי לפגוע מהותית בגרסאותיהם. מדובר לטעמי באי התאמות שלויות שמקורן במגבלה האנושית לזכור פרטים באופן מדויק, וכן בעיבוד המידע שנקלט באירוע הקצר, בדרך השונה מאדם לחברו. שוכנעתי כי אין ממש בטענה שמדובר בעילה יזומה.

הנאשם בגרסתו לא נטע ספק בגרסת התביעה ועדיה. לא נתתי בגרסתו אמון, ובחלקה מצאתי בדברים מסוים חיזוק לראיות התביעה.

.7. חקירת הפרשה החלה בקריאה למקד 100 של המשטרה. לפי הדוח הפעולה ת/1, התקשרהليل האירוע, يوم שישי 8/11/2018, בשעה 21.48 המודיעה לירץ טובול, והודיעה כי "בן מיעוטים בשם פאד" דרך נשק על חבר שלה. בהמשך, על פי הティיעוד המשטרתי, הודעה המודיעה כי החשוד נסע ברכב סובארו 4Bci הוא "עללה וירד", וכי הוא עצר את הרכב ואמר לחבר שלה "עם פאד לא מתעסקים".

.8. על פי הדוח ת/1, הגיעו למקום, בשכונת שקמה שבצפת, נידת ובה השוטר רועי כהן, ושםפגש את ארבעת המתלוננים, ותיעד מפייהם את עיקרי האירוע.AtIndexהשנוקודהזו לטענת ב"כ הנאשם בסיכוןיו כי נמצא פגם ברכך שהשותר שמע את הגרסה מאربעת המתלוננים ייחדיו מבלי שהפריד אותם זה מזה. מצאתי כי לא מדובר במחלה, שכן מדובר בטיפול ראשוני של נידת סיור, כمعנה לקריאתה בה נמסר על איום בנשק חם, שקרה לכאהר זמן קצר לפני כן. בנוקודה זו לא מדובר בפעולה שמטרתה העיקרית היא חקירתית, אלא ראשית במתן מענה מניעתי בטיחותי לאזרחה, וסיכון הקיים מצד מי שיתקנןושא נשק חם במטרה לפגוע. لكن סביר וטبيعي שהמשטרה תלמד על האירוע, לשם הערצת המצב וגיבוש תוכנית פעולה ראשונית, מהנוכחים בזירה. ארבעת המתלוננים מסרו עדויות שנגבו על ידי שוטר אחר, ליאור אלהרר. קיימת אמונה אפשרות לפיה העדים יושפעו זה מאמירותו של זה, עקב השיחה עם השוטר, ואף ללא קשר לנוכחות המשטרה, וענין זה נלקח בחשבון בקביעת המהימנות, ואולם לא מצאתי כי מדובר בעדויות מתואמות.

.9. על פי הדוח ת/1, בעוד השוטרים מטפלים באירוע, ובעת שנגבו עדויותיהם של המתלוננים, עבר במקום הנאשם כשהוא נוהג ברכבו סובארו 4B. הנאשם ניג ברכב ועמו ארבעה אנשים נוספים ששמותיהם צוינו. בשלב זה הפסיקו השוטרים את גביית העדויות, נסעו אחרי הרכב, חסמו אותו בנידת ועיכבו את הנאשם. ברכב נערך חיפוש ונמצא, בין היתר, פנס שחור. לא נמצא ברכב כל נשק כל שהוא.

.10. ארבעת המתלוננים העידו כאמור בפני. לציין כי לא הסתייע לקיים את בקשת ב"כ הנאשם, אשר ביקש שארבעת המתלוננים ייעדו ברכבת ישיבה אחת, כדי למןוע תיאומי עדויות. לחתמי עניין זה בחשבון, ולא מצאתי בעדויותיהם סמנים של תיאום עדויות או של "החלפת חוותות" המחייבת כי עד שישים להעיד הדריך את חברי אשר טרם העידו. ההיפך הוא הנכון, הערכתי כי במעמד העדות, כשנתיים אחרי האירוע, העדים לא אופינו בMOTEIVIZHA מגברת, והמאשימה אפילו נאלצה להשקיע מאמצים להבאים לעדות. העד מתן אסיג, שהוא בעת האירוע קטין, וכעת הוא חייל גולני, לא התייצב לדין בגליל אילוצי

השירות הצבאי, ואילו נגד העדה לירץ טובול הוצאה צו הבאہ עקב אי התיעצבות.

11. אין למעשה מחלוקת על כך שארבעת המטלונים מכירים את הנאשם היכרות קודמת, ולפיכך ציינו בשם כמו שיביצעו את העבירה המוחסת. אין בפרשה זו איפוא מחלוקת לגבי זהותם.

12. ארבעת המטלונים תיארו באופן משכנע את האירוע ושובנעתו מעלה כל ספק כי תיארו את אשר ראו. התמונה שהציגו מudioותיהם של העדים מצטרפת להוכחת הנטען בכתב האישום.

לפי העדויות - הנאשם חלף בשכונת שקמה נוהג ברכב שמננו בקעה מוסיקה רועשת. המטלונים, שישבו בשכונה בעבר שישי, עצרו את הנאשם ובקשו ממנו להנמיך את המוזיקה, והוא בתגובה אמר "אתם תראו מי זה פאדי" נופף בפנס, ועזב.

לאחר זמן לא רב חזר ברכבו, כשבידו, על פי דברי העדים, אקצת, או נשק אחר, שאותו הנאשם **דרך**, אמר שוב "תראו מי זה פאדי" ונסע מהמקום.

הפרטיהם האמורים, מופיעים בשינויים קלים אליהם ATIחס, בכל גרסאות העדים, -

בין היתר בגרסתו של יעקב קליפה, עמ' 15 ש' 20 ואילך, בגרסתו של קובי עמור עמ' 22 ש' 30 ואילך, בעודו של מתן אסיג, עמ' 22 (ימים 20/1/20) ש' 17 ואילך, ובעדותה של לירץ טובול, אשר נכח רק בשלב השני (עמ' 13 ימים 15/10/15, ש' 15 ואילך).

כל ארבעת העדויות נמצאו על ידי CAOTNETSIOT וכתואמות את הזעקה המשטרתית על ידי המטלונים. לא מצאתי הגיון בטענה שמדובר בעילה וכי הארבעה החליטו סתום כך ללא בסיס של אמת להזעיק נידת בליל שבת ולסביר את הנאשם בתיק פלילי.

13. מצאתי כי העדויות ניתנו באופן קובל ונאמן לאמת, גם בחקירה נגדית נמרצת. התרשםותי מתחזקת מההתאמות ספונטניות בין הגרסאות, אשר ברור שמקורן בעדות חופשית ולא בתיאום. כך לדוגמה, עלה באופן טבעי מגרסאותיהם של ארבעת העדים שלריז טובול לא נכח בכל האירוע, ולא ראתה את המקרה הראשון, שבו העירו שלושת הבחורים לנאים שלא יעשה רעש והוא אינם עליהם בראשונה, אלא הצטרפה רק מאוחר יותר, וראיתה את האירוע השני, בו נעשתה דריכת האקצת לכואורה, והאיהם באמצעותו.

أدגמים להלן עניין זה, המצביע כדוגמא על מהיינות הגרסאות.

יעקב קליפה נשאל על ידי הסגנור:

"ש: באירוע הראשון שאתה מספר שהוא יצא עם הפנס ביד, איפה הייתה לירץ?

עמוד 4

ת: באירוע זהה לירז לא הייתה

ש: מתי הייתה הצליפה אליכם?

ת: באירוע השני שהוא בא עם האקדח" (עמ' 21 ש' 3)

כך גם בעדותו של קובי עמור, שגם הוא נחקר בנקודה זו בחקירה הנגדית:

"ש: מתי לירז הצליפה אליכם

ת: היה הייתה ברגע של האקדח נראה לי, היא הילכה להביא פלאפון מהבית, משה צהה. בהתחלה היה לא הייתה, היא באה באמצעות אם אני לא טועה, היה הייתה בבית שלה ובאה.

ש: היה הספיקה להיות באירוע של האקדח

ת: אני חשב שכן" (עמ' 25 ש' 21 ואילך)

וכך גם מתן אסיג, אשר גם אותו חקר הסגנון באותו נקודה:

"ש: באירוע שלישי בית הכנסת הזה האירוע הראשון עם המוסיקת מי ארבעתכם נכח?

ת: ארבעתנו נחנו במקום, לא. אני, קובי ויעקב. לירז אח"כ חזרה, נראה לי שבאירוע הראשון היה הלכה לבית חזרה.

ש: באירוע השני?

ת: ארבעתנו הינו" (עמ' 28 מיום 20/1/16, ש' 22 ואילך).

ולבסוף, לירז טובל עצמה העידה כדלקמן:

"היהי בבית, יצאתי לחוץ, קובי עמור בן הזוג שלי שיצאתי לשפט אליו,

הבנייה שכבר לפני כן היה לו איש שהוא אירוע עם פאדי, את זה הבניי אחרי זה מקובי, ובדרך לפני שהגעתי לקובי, פאדי הגיע עם הרכב שלו לכיוון בית החולים, מתחת לשכונה, הוא עצר את האוטו בצומת, פתח חצי חלון ישב לידי מישחו, אני לא יודעת מי זהה, נראה לי זה היה אלין קדוש. אני אומרת את זה לפי מה שראיתי, ולפי זה שאני יודעת שהוא באותו תקופה הסטובב אותו המון. אני עמדתי שם עם קובי, יעקב כליפה ומתן אסיג, שככלנו גרים באותו שכונה. פאדי פתח חצי חלון, הרים נשק, דרך אותו, והוא כיוון לקובי ואמר "אתם עוד תראו מי זה פאדי חילחל". הוא סגר את החלון ונסע" (עמ' 13 מיום 15/10/15 ש' 25 ואילך).

כאמור - אני סבורה שהדוגמה שלעיל, מדגימה כי מדובר בעדויות המשתלבות זו בזו בשאלת נוכחותה של לירז באירועים, משליכה, כמו במקרים נוספות, על המסקנה היא קיימת מהימנות גבוהה שמצוות בגרסאות. אילו היה מדובר בעילית שווה, מן הסתם היו הארבעה טוענים כי ככל אחד היו נוכחים בכל שלביו של האירוע.

13. דוגמא נוספת ל"התאמת רוחב" בין הגרסאות, מצאתי באופן בו תיארו העדים את האירוע עצמו, בשלב השני, בו מיחסים לנאים איום מהרכב, תוך החזקת אקדח או כלי נשך.

ארבעת העדים, קליפה, עמור, לירז ומתן, תיארו את ההתנהגות באופן דומה.

שלושה מהארבעה תיארו בחקירותם הנגידית שהנאים נהג ברכוב, אך פתח את החלון הימני, זה לצד הנהג, התקרב דוקא לחלון המרוחק ממושב הנהג כשהאקדח בידו, כי החלון לצד הנהג היה החלון הקרוב יותר למצלונאים, ואינם עליהם באופן זה.

מדובר בתיאור מיוחד ויוצא דופן, אשר מאפיין עדות אמת, ولكن אביה אותו כלשונו מחקרותיהם הנגידיות של עמור, לירז ומתן (קליפה לא נשאל בעניין זה ישירות):

بعدותם של קובי עמור, הוא נחקר כدلיקמן:

"ש: כשהוא כיוון את האקדח, המושב של הנהג היה רחוק מכמ או קרוב אליכם, מבחינת התנוחה של הרכב?

ת: הוא עולה בככיש, אנחנו הצד ימין שלו.

ש: لكن, אם הוא היה צריך לכוון את האקדח אליכם, הוא היה צריך לפתח את החלון הצד לצד הנהג.

ת: נכון. אנחנו עמדנו קרוב יותר לחלון לצד הנהג, מאשר לחלון הנהג. " (עמ' 25 ש' 5 ואילך)

ובאופן דומה, נחקרה והשיבה גם לירז טובול:

"ש. כשהוא כיוון נשך, את אמרת שהוא פצח את החלון הימני של הרכב.

ת. את החלון לצד הנהג הוא פצח.

ש. הנהג כל הזמן ישב במושב שלו ולא קם.

ת. נכון. " (עמ' 15 מיום 15/10/15 ש' 25)

עמוד 6

גם מתן אסיג התייחס לשאלת החלון שמננו אים הנאשם באקדח, והuid שהנאשם אמין נаг, אף עבר בעת שנופף בנשך, למושב שליד הנהג:

"לשאלת בית המשפט, אם הוא נהג או היה ליד הנהג אני משיב, שהוא היה הנהג, אבל כשהוא הוציא את הנשך, הוא ישב ליד הנהג. הרכב היה תוך כדי נשעה."

לשאלת בית המשפט איך זה יכול להיות, אני מסביר שהנשעה הייתה איטית. הוא נסע ממש לאט, הוציא את הנשך, אים והמשיך לנסוע. קשה לי לרדת ל"קטנות" עכשו.

לשאלת בית המשפט אם יש מישהו ליד הנהג אני משיב, שאינו לא זוכר, התרכזתי יותר בನשך וגם פחדתי. " (עמ' 23 במאי 20/1/2016 ש' 25 ואילך)

תיאור יהודי זה, הקים בארבעת העדויות, ובמיוחד בשלוש מתוךן, לפיהן הנאשם אים בನשך בעודו נהג ברכבת, כשהוא נטה בגופו דוקא לכיוון החלון הימני הרחוק ממנו, והקרוב למחלוניים - הנה תיאור הסותר טענה של עלילה, וניכרים בו סימנים של אותנטיות ואמת.

14. מלבד שני הדוגמאות הספרטניות, נתתי אמון בגרסאותיהם של המחלוניים, באופן עדותם הקולח והחף מהגזרות, ומידורם החופשי. העדים הישרו מבט, שיתפו פעולה בחקירה נגדית, העידו לגבי תחושת הפחד שחשו בעת האירוע, כשראו נשך בידו של הנאשם, ומיהרו להזעיק משטרה. אני נותנת לגרסאות העדים את מלאה האמן.

15. שמתי לבו לסתירות ולאי התאמות מסוימות שנפלו בגרסאות העדים, וועליהן הצבע הטענו, בהתייחס לעדויותיהם זו מול זו, וכל עדות מול הגרסה שנמסרה בהודעה שנגבתה בסמוך לאירוע. לא מצאתם באותו נקודות מסוימות השפעה על קביעתי לגבי מהימנותם של העדים, והתרשםתי שמדובר בתיאורים שונים מאים לאדם, וכן בחלוף הזמן, בהתאם/asher קלטו חושו של כל עד ובהתאם לחidot זכרונו בשנתיים שחלו בין האירוע לעדות. התרשימי כי אותן אי התאמות דוקא שוללות טענה לגבי תיאום גרסאות. כך לדוגמא שמתי לבו לכך שלירז הייתה היחידה שהעדיה כי האקדח היה כסוף, ואילו מתן העיד שהיא זה נשך ארוך יותר מכך, בעוד שכליפה ועמור העידו כי הנאשם אים באקדח. אני סבורת שמדובר בהבדלים שליים, וכי אירוע קצר ומפתיע, שהתרחש בשעות הערב, במרקח של כעשרה מטר מהעדים (לדבריהם) עלול להיקלט באופן שונה בין עד לעד.

נתתי דעתך לכך שرك הקליפה העיד שהנאשם הגיע למקום כל פעם ברכבת אחר - תחילת בולו, שבו השמיע מזיקה רועשת, ואחר כך בסובארו, שמננו אים באקדח. לעומת זאת נראה כי יתר העדים כי הנאשם היה בסובארו בשני האירועים (אם כי עמור בעימות הזכיר אף הוא את רכב הולו).

לא מצאתם בעניין זה כדי להחליש את עדותו של קליפה. יזכיר כי הנאשם עצמו מסר בגרסתו שביום האירוע נהג תחילת בולו, ואחר כך בסובארו, כך שיתכן שכליפה ראה אותו בשני הרכבים ביום האירוע, לאו דוקא בשני

המפגשים שבכתב האישום, שכן הנאשם מסר שהוא מרובה לנסוע בסביבת שקמה שבצפת.

לסיכום, על אף שקרהתי בעיון את התייחסות ההגנה בסיכון לסתירות ולאי התאמות, לא מצאתי כי מדובר בפוגמים היורדים לשורשן של העדויות, ואין פגיעה במהימנותן.

15. אני רואה מקום מיוחד להתייחס לטענת הנאשם כי העילה שבቤיה הנאשם לשוא, מקורה בטינה העדים כלפיו, עקב היותו ערבי, וכן החשד שהופנה כלפיו לגבי קשרים עם בניות מצפה, ובמיוחד עם אחותה של לירח, נערה בשם גל.

טענה זו עולה על ידי הנאשם באופן חלקי בלבד בהודעתו הראשונה מלאיל האירוע (ת/2) שם אמרה:

"לא אימתי ובגלל שכולם שונים את העربים אז משקרים ותבזבז" (ת/2 ש' 102)

הדברים נתענו גם בהודעתו השנייה מיום 11/11/13, שם טען אנשים משקמה רוצים להפיל אותו כי טוענים שהוא מסתובב עם בניות (ת/3 ש' 6 ואילך).

בנוסף, הוגש מזכיר של רצץ מודיעין מתחנת צפת, מיום 11/11/13 (ת/5) לפיו מספר חדשים קודם לכך, פנה אליו הנאשם ואמר, שכשהוא מסתובב בצפת מאימיים עליו שישבו אותו בתלונות סרק כי הוא "מתעסך" עם בחורות העיר. נאמר בזיכרון כי רצץ המודיעין הבahir לנ羞ם כי על כל אiom עליו להגיש תלונה, ולתת למשטרה לטפל בעניין.

לא רקichi את טענותיו של הנאשם בחשבון, ואולם שוכנעתי שלא כל ספק כי התלונה בה עסקין באה לעולם על הרקע האמור יש מאיין, וכי לא מדובר בעליתה שווה.

טענה כי העדים עווים את הנאשם הוצאה בפניהם וזכתה להתייחסותם בשלילה.

לדוגמא בעניין זה - בעימות שנערך בין הנאשם לבן לירז טובול (תמליל ת/5) טען הנאשם שהוא של לירז והוא זה שעומד מאחורי התלונה, ואף הטיח בה:

"הכל שקר, בגין שרים אוטי הרבה בשקמה בגין שאינו ערבי"

ליירז טובול הטיחה בגין של דעתה הוא אויב לאחותה הקטינה, אבל על טענתו שמדובר בעליתה השיבה:

"אני כל מה שאמרתי נכון, אין לי מה לשקר, אין לי מה לערב, חוץ מאשר אירוע יום שישי"

גם יתר המתלוננים, כל אחד בთורו, נשאלו לגבי הטענה שמדובר בתלונת שווא עקב טינתם לנאשם, והכחישו טענה זו.

מדובר בתלונה נקודותית, לגבי אירוע איום מצומצם וספציפי.

"יחודית"

הטענה שהמתלוננים החלטתו לרקום את עלילת השוא דזוקא ביום האירוע, במסגרת תלונה זו, אינה סבירה.

הנאשם מעולם לא התalonן נגד מתלוננים אלה דזוקא, כאילו הם איימו עליו, אף לא טען

במשפטו שמי מהארבעה שלח לו אי פעם מסר מאים.

שוכנעתי, כי אפילו אם קיים מתח, בין געוי או אחר, בין הננאשם ובין מי מהמתלוננים, עדין אין בכך כדי

להחשידם בתלונה שקרית, והם מסרואמת.

16. בחיפוש שנערך אצל הננאשם, ברכב ובעית לא נמצא נשק. אני סבורת כי העובדה שלא נמצא נשק בחיפושים שנערכו אצל הננאשם מטילה ספק לזכותו ואני בכל להחליש את ראיות התביעה. נאשם הייתה שהות, על פי סדר האירועים ביום האירוע, להפטר מאותו כלி, שהמתלוננים ראו, ושלגביו נטען בכתב האישום שהוא "כלי הנחזה להיות אקדמי". שוכנעתי שהמתלוננים מצדם היו משוכנענים, עקב מראה העיניים וצליל הדריכה, שהנאשם החזיק בידו אקדח או נשק דומה אמיתי, על כל המשטמע לכך, וכי הננאשם אכן החזיק באותו כלி, נשק חם או הדומה לנשך חם, במטרה לאיים עמו על המתלוננים.

17. הננאשם בגרסאותו ובעדותו לא ביסס כל ספק בנסיבות העדים שאוthon מצאת, כאמור, מהימנות.

כפי שפורט - הננאשם הגיע לזרת האירוע ברכבו סובארו 84, בעוד הנידת נמצאת בשטח ראשוני של האירוע. הננאשם עוכב ונלקח לחקירה.

בגרסתו הראשונה ת/2, שלל הננאשם את כל מה שיויחס לו, וטען שמדובר יותר ביום האירוע, סביר השעה 30:19, הסתווב בצתפת ברכב מסוג ולו ששיר לאביו, ובהמשך החליף את הרכב לאותו סובארו 84, ואז עצר אותו ג'יפ משטרתי והוא נלקח לחקירה.

הנאשם אישר שגם בולו הסתובב בצתפת.

הנאשם מיעט לשתף פעולה בחקירה, וענה באופן לקוני לשאלות שנשאל.

כשנשאל אם דבר עם מישחו כנסע בולו, ענה "לא זוכר כל צפת מכירה אותה" (ש' 17)

הנאשם הרבה לענות "לא זוכר" לגבי שאלות שהופנו כלפיו, בין היתר בשאלת מי היה איתו וכמה פעמים היה בשគנות שקמה, וכל זאת לגבי אירוע מאותו לילה, אשר אמר היה לזכור היטב.

כשנשאל אם הייתה תקירות כלשהי בין לבון צעירים, לא ענה באופן ברור:

"ש: האם ירדת מהרכב ודיברת עם אנשים או שאנשים בקשר מחר לעצור ודיברו"

איתר?

ת: לא זוכר דברתי עם הרבה" (ת/2 ש' 54)

במהרש נשאל במפורש אם הוא מכיר את ארבעת המתלוונים, וענה על כל אחד מהশמות שהושמעו לו בשילוב.

כן נשאל אם יש לו סכוסר עם מישחו מצפת, וענה על השאלה בשילוב, אך ציין שכולם מכירים אותו. הנאשם נשאל אם השמיע מוסיקה ביום האירוע וענה כי הוא תמיד מפועל מוסיקה, אך כשנשאל אם היה אירוע בו התבקש להנמייר את המוסיקה בשכונת שקמה ענה:

"לא זוכר, אבל תמיד אנשים דתיים פונים אליו ואני מכבד את רצונם". (ש' 85)

ברשותו של הנאשם יש איפוא ריחוק עצמי מכל הסיטואציה המתוארת, שלגביה הנאשם טען כי אינו זוכר אם הייתה אム לאו.

18. גם בעימותים שנערכו לנאים עם לירז טובול ועם עמור, וכן בחקירה השנייה מיום 13/11/11, הנאשם הכחיש את כל שייחס לו, ולא נתן גרסה חלופית הגיונית.

ה הנאשם טען גם בשלב זה שאינו זוכר אם חברו אלירן קדוש היה עמו או לא, שלא באופן גורף מפגש או שיחה עם המתלוונים, וטען שהכל עלילה וشك. בעימותים (ת/5, ת/6) הטicho בו לירז טובול וקובי עמור את טענותיהם לגופו של עניין, ואילו הנאשם לא נתן כל גרסה למעט הטענה שמדובר בשקר.

גם בבית המשפט חזר הנאשם על הכחשה גורפת של כל המיחס לו, ולא קשר עצמו אף לא לחلك מהנטען. הנאשם לא אישר כי התקיימה כל פגישה עם המתלוונים, קל וחומר לא דין ודברים, או הבנה או סכוסר.

לפי טענתו של הנאשם - המתלוונים בדו מלבים, בנסיבות ובشكර, לא רק את הטענה כי איים עליהם פעמים, ונופף בנשך, אלא גם את עצם המפגש עמן ואת כל הנטען לגבי הבקשה שביקשו ממנו להנמייר את המוזיקה. מדובר בטענה מרוחיקת לכת.

ברשותו של הנאשם במשטרת, בחקירה ובעימותים, כמו גם בבית המשפט, נעדרה הגיון, ואין לדוחותה, בהיותה משללת כל אחזקה במציאות, מול גרסותם היסודורה ומרובות הפרטים של עדוי הנסיבות.

19. עד ההגנה אלירן קדוש הזמין לעדות והuid שהוא חבר טוב של הנאשם ואולם בהווה יחסיהם טובים (עמ' 30 מיום 24/2/16 ש' 13). הודיעתו של עד זה במשטרת מיום 13/11/11 הוגשה על ידי ההגנה לאחר שנמצאו סתיות בין עדותם בבית המשפט בה לא זכר כמעט כלל מיום האירוע, לדברים שמסר במשטרת, וטען שלא היה כלל עם הנאשם. בהודיעתו במשטרת העד קדוש אישר שנסע עם הנאשם בליל האירוע, והuid עמוד 10

לטובתו שלא היה כל איום, או החזקת נשק על ידו, ואולם קדוש אישר, בוגוד לגרסת הנאשם, כי דווקא **היתה תקנית שבת אנסים בקשר מה הנאשם שימיר את המוסיקה (ש' 27 ואילך).** מצאת כי מדובר بعد שלא שעשתף פעולה בחשיפת האמת, ואולם בעת חקירת התקיק דבריו והעילו דווקא לגרסת התביעה, למורת שמחקירותו ניכרת מגמה לסייע לנאים חברו. מדברי קדוש מתקבל חיזוק לגרסת הנאשם האישום כי התקיקימה התנגדות בין הנאשם לבין אנסים על רקע מוסיקה רועשת.

20. **המעשים** שוכנעתי שלא כל ספק כי כל המתואר בעדויות העדים אכן אירע, וכי הנאשם ביצע את המីוחסם לו בעובדות כתוב האישום.

21. סעיף 192 לחוק העונשיין מבסס את עבירות האיומים כדלקמן:

7
192. המאיים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשם הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקינטו, דינו - מאסר שלוש שנים.

בנסיבות האירע, שבו הנאשם השמיע בפעם הראשונה את המשפט "אני אראה לכם מי זה פאדיה" בהמשך לעימות מולולי עם המתלווננים כשהוא יוצא מרכבו ומנווף בפנס, ובפעם השנייה כשהוא מחזיק בידי ודורך כלפי אשר המתלווננים האמינו כי בנסיבות חמ מדבר - נעשו הדברים במטרה להפחידם.

התנהגות נушטה כתגובה להערות המתלווננים לנאים, שפגעו, כך נראה, בכבוזו, ובכוונה ברורה לאיים עליהם.

אני מרושעה את הנאשם בעבירות האיומים שיוחסה לו.

ניתנה והודעה היום א' איר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.

רות שפירברג כהן, שופטת